

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete
1146 Budapest, Thököly út 172.

ikt.sz.: 42/2018

Magyar Állami Operaház
Ókovács Szilveszter főigazgató
1061 Budapest
Andrássy út 22.

Kedves Szilveszter!

Énekkari művész tagtársaink közül többen aggódva figyelik a karigazgatásban zajló, nemkívánatos folyamatokat. A részletekbe e levélben nem belemenne, (de tájékoztatásul az elmúlt hét eseményeiről szóló levélváltást mellékelve) szakszervezetünk is újfent aggodalmának ad hangot.

Úgy ítéljük meg, hogy a karigazgató és az énekkari művészek közötti viszonyoknak minden esetben nyílnak, őszintének, emberségesnek és együttműködőnek kell lenni. Amely nem csak az erkölcs és etika által elvárt, hanem a vonatkozó jogszabályokban előírtak szerint mindkét fél számára – különösen a munkáltató esetében – kötelezően követendő eljárás.

Annak érdekében, hogy a közelmúltban elmérgesedett helyzet mielőbb orvoslást találjon, szakszervezetünk ez ügyben az MT. szerinti konzultációt kezdeményez.

Tekintettel arra, hogy a társulat a napokban tengerentúli turnén vesz részt, a konzultáció időpontját a visszatérést követő időre, 2018. 11. 19-re, tíz órai időpontra, a Szentkirályi utcai irodaházban megtartani javasoljuk.

A konzultációra kérjük meghívni az MZTSz képviselőjét, és természetesen Csiki Gábor művész urat is.

Bízunk abban, hogy a konzultáción – mint a karigazgató kinevezője, illetve a munkáltatói jogkör gyakorlója – te is részt veszel.

Budapest, 2018. október 26.

Üdvözlettel,

1146 Budapest, Thököly út 172.
Barany Balázs Péter
elnök

melléklet: karigazgatói közlemények és email-váltás

Opera-kórus adminisztráció

Az oldal tartalmának napi szintű figyelemmel követése kötelező!

EGYÉB, KARIGAZGATÓI RENDELKEZÉSEK

Egyenes beszéd: 7 nap, heveny, karigazgatói...

Date: 2018-10-23
Tisztelt Kollégák!

Hosszú ideje fontolgatom az alábbi sorok képernyőre vetését, ám végül az elmúlt pár napban történt hivatali események erősítették meg bennem azt a meggyőződést, hogy az átfogó téma különálló elemei egyenként is határozottabb és egyértelműbb megfogalmazást igényelnek.

Legelőször is a Munka Törvénykönyve által meghatározott 7 nap, saját rendelkezésű szabadságról szeretnék szólni. A jogszabály a munkavállaló számára **jogot** biztosít arra, hogy az éves szabadságkeret bizonyos részének naptári elosztását szabad elhatározása szerint alakítsa ki, még hozzá a naptári év **365 napja (251 munkanapja) folyamán**. Amennyiben a naptári év előrehaladtával a munkavállaló nem él ezen jogával, a rendelkezésére álló munkanapok száma csökken ugyan, de a munkavállaló rendelkezési joga **nem**: így például jelen időszakunkban is (amikor már csak kettő hónap van hátra a munkaévből) akkor veheti ki 7 nap szabadságát (vagy amennyi maradt belőle), amikor **szüksége van rá**, és nem pedig akkor, amikor a munkáltató ezt meghatározza, javasolja számára. Ám ezzel együtt fontos kiemelni azt is, hogy a munkáltató kötelezettségeit tekintve sem történik változás, tehát pl. a szokásos munkáltatási rendjét nem változtatja meg!

Ezt fontosnak érzem hangsúlyozni, mert az utóbbi napokban hozzám érkező írásos, avagy szóbeli megkeresésekből azt a következtetést kell levonnom, hogy egyes énekkari tagok (akár személyes indíttatásból, akár valamely érdekcsoport valós vagy vélt felhatalmazásából) továbbra is reményt táplálnak az irányban, hogy munkaelrendelési és a munkára vonatkozó tájékoztatási elveimben változtatást eszközölnek ki nálam.

Szeretném ezért utoljára, mindenki előtt világossá tenni, hogy a péntekenként megjelenő, 16 napra kiterjedő munkaelrendeléseken túlmutató, foglalkoztatásra vonatkozó tájékoztatást nem kívánok nyújtani az énekkar számára. Az ezen döntésemet meghatározó munkáltatói szempontjaimról, érveimről pedig szintúgy nem kívánom a társulatot tájékoztatni.

Mivel az elmúlt közel egy évben sem volt ez másként, és a munkáltatási e.veimben egyébként is igyekszem a következetesség ideájához igazodni, a fenn említett kérelmezőkkel kapcsolatban – akik azt gondolják, hogy egy email-ben hozzám intézett kérés hatására a teljes naptári évre vonatkozóan nyilvánossá teszem, avagy (általuk *vélelmezett* bizalmi viszonyra alapozva) rájuk bízom a karigazgatói munkám alapját képező előzetes munkarendemet – azt kell gondolnom, hogy személyemre vonatkozóan a befolyásolhatóság ismérvének *humán* képe alakult ki bennük.

Összegezve: szóban forgó tárgykörünkben (7 nap szabadság) a *munkavállalói érdek* nem más, mint a szabadságok *kivehetősége*, ám ezt az érdeket senkinek nem kell megvédenie, hiszen a munkáltató erre vonatkozóan nem is mutat sérelmezhető magatartást. Holott lássuk be: az a tény, hogy egy 150 fős művészeti tár kétharmada az év eddigi 208 munkanapján eddig egyetlen nap szabadságát sem használta fel (!!), éppen hogy a munkáltató számára okoz sérelmezhető kockázati tényezőt – olyat, amely egyébként együttműködőbb munkavállalói hozzáállással kivédhető lenne – mert így végül a munkáltatónak kell a fennmaradó két hónap alatt, tömeges méretű szabadság-kiadással biztosítania, egy *lényegét tekintve munkavállalói jog érvényesíthetőségét*, még hozzá a saját működésének biztonságát veszélyeztetve!

A szabadsággal illetett napok tartalékolása, avagy "belövése" (pl. olyan napokra, amikor nincs előadás, de munka van elrendelve) ugyanis hangsúlyozottan *személyes, egzisztenciális ambíciók által táplált érdek*, amelyet a munkáltató egyébként nem köteles figyelembe venni – nem hogy támogatni azt – mivel ez jogos szakmai érdekeire vonatkozóan hordoz súlyos kockázati tényezőt (pl. értelmes létszámú, hatékony kóruspróbák megtartásának esélye az év utolsó két hónapjában is).

Itt vagyok kénytelen felhívni a figyelmet arra, hogy a munkáltatónak is vannak olyan, színházunk sajtóságos munkarendjéből fakadó érdekei, amelyeknél fogva a munkavállaló szabályszerű nyilatkozattétele esetén is jogszerűen tagadhatja meg az adott, egyenlőtlen munkarendből fakadó naptári napról történő szabadság kivételét. Ilyen ezet például, ha a szabadság-engedély egy harmadik féllel kötött szerződéses viszonyt veszélyeztet, vagy ha egyéb jogszabályi követelmények miatt olyan munkáltatási körülmény adódik, amikor az énekkari tag szabadságolása bizonyos művészi, színházi szempontokat sérthet. Ez utóbbira példa lehet az, ha a 28 szolgálat havi keret miatt egy új darab rendezőjének csak 6 szolgálatnyi rendpróbát tudok biztosítani, ezeket is 4 munkanapra elosztva. Magától értetődik, hogy ebben a helyzetben az adott munkanapra vonatkozó szabadságolási kérelem a magam részéről szigorúbb elbírálás alá fog esni, hiszen döntésemmel (azaz a szabadságolási papír aláírásával) nem hozhatom előnytelen szakmai helyzetbe a produkció egyik alkotóját.

A szabadságolásról szóló gondolataim lezárásaként tehát arra biztatom mindenkit, hogy fennmaradó szabadságait azokra a naptári napokra vegye ki, amikor személyes, magánéleti megfontolásokból (pihenés, személyes program stb...) **szüksége van rá**. Amennyiben ez a törvényes, és a munkáltatói oldal zavartalan működését biztosító határidőig nem történik meg, úgy a munkáltató jogszabályi kötelezettségének értelmében, a 2018-as évből hátra lévő *naptári napok* figyelmembe vételével – akár a munkavállalóval történő előzetes egyeztetés nélkül is – ki fogja adni azokat.

Zárszóként szeretnék röviden kitérni a *karigazgatói távolmaradási kérelmek* tárgykörére is. Ennek szabályrendszere folyó év elején – munkavállalói érdekeket támogató jelleggel, valamint tapasztalatom szerint végül kedvező fogadtatással – megváltoztatásra és részletes szabályozásra került, mégis a gyakorlati felhasználása során napvilágra kerül néhány olyan hiányossága is, amely éppen a szabadságolási folyamatban eredményez, munkáltatói szempontokat veszélyeztető, avagy sértő tendenciákat. A *heveny megbetegedések* elbírálási/engedélyezési/elszámolási rendszerében levő alapvető hibák (például az, hogy nem szolgálatra, hanem munkanapra szól), valamint a három távolmaradási módozat együttesében rejlő kiskapuk – illetve az ezeket feltérképezni és kihasználni igyekvő időnkénti munkavállalói törekvés – miatt egyre erősebben merül fel annak a szükségessége, hogy a karigazgatói távolmaradás szabályzatán egyfajta finomhangolást, azaz annak igénylési feltételeit még részletesebben és még egyértelműbben definiáló változtatást eszközöljünk.

Tisztelt Kollégák! Bízom benne, hogy a fenti gondolataimat olyannak látjátok, amilyennek szántam őket: egyenes és mindannyiunk közös érdekében megszólaló, jó szándékú beszédnek.

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

CsG

© 2018 OPERA-KÓRUS ADMINISZTRÁCIÓ

MŰKÖDTETI A WORDPRESS.COM.

Elküldve: 2018. Oct 25 01:25

Tárgy : Egyenes válasz

T. Karigazgató úr!

Az énekkari művészi táron belül az MZTSZ érdekképviselői szerv hivatalosan megválasztott képviselői: Szentiday Szilvia, Turpinszky Ágnes, Pastyik Monika. Szögezzük le: ez nem "általunk vélelmezett" bizalmi viszony. Csodálkozom az „Egyenes beszéd” c. írományod időnkénti cinikus, vagy éppenséggel gúnyt sugárzó sorain. Felvilágosítalak: az előző két karigazgató vezetése alatt mind’hármán aktívan részt vettünk ügyes-bajos dolgok megvitatásában, rendezésében. Sőt! Kifejezetten karigazgatói kérés volt, h. rendszeresen gyűjtsük össze a problémákat a kollégáktól és ne egyesével járuljanak oda panaszaikkal, észrevételeikkel. Azt is tudatom, h. sok apró-cseprő dolgot is igyekszünk megoldani, melyek nem csak a szakszervezeti tagoknak hasznosak. (Te és kedves feleséged is részesei lehettetek több mindennek, mint pl. egy időben kitett karácsonyi kijelölésnek.) Természetesen a másik szakszervezet is igen aktív.

Azt is tudatom veled, teljesen felesleges hosszú, nyakatekert mondatokkal palástolnod azt az egyszerű ténnyt, h. a "következetesség ideája" mögé bújva család-ellenes a hozzáállásod. Most rátérek leveletem megelőző történetekre.

Előzmény: én, Pastyik Monika, MZTSZ képviselő, először szóban, udvariasan kértelek, tájékoztasd énekkari művészeinket a várható munkákról, előadási darabok kijelöléséről, elsősorban azért, h. át tudják gondolni, mely napokon vegyék igénybe szabadságukat. Szentiday Szilvia MZTSZ képviselő ugyanezzel a kéréssel keresett meg téged. Mindkettőnk elutasítottál. Ezek után én, Pastyik Monika MZTSZ képviselő, e-mailben fordultam az Énekkari Titkársághoz, a fentiekben megfogalmazott kérésekkel. A Titkárság továbbította Karigazgató úrnak, azaz neked.

Felhívom Karig.úr figyelmét, h. az elmúlt években egyre jobban működött a munkakiírási rendszer. Mindkét előző karigazgató gyorsan átlátta: a jobb művészi színvonalért, továbbá a családok érdekében jobb, minél előbb kitenni, ki - mikor - miben közreműködik. Ez alapvető emberi magatartás. Hál Istennek, az elmúlt években sok gyermek született az énekkarban. Az édesanyáknak (nekik különösen is!) és édesapáknak feltétlenül tudniuk kell, mire számítsanak! De annak is, aki pl. szülőt gondoz, stb. Neked ezt magyarázni kell? Hiszen van gyereked. A Carmina B. előadáson kiírtad nekünk a táblára: szeretlek titeket. Értem. Szavakkal szeretsz minket - úgy könnyű. Leveledből más derül ki....

Nem azt kértük tőled, h. a 2 hetes munkabeosztáson változtass! Nem kéne másképp értelmezni, ami egyértelmű.

Énekkarunk művészei többségének csoda van a torkában. A társaság 99%-a mindent megtesz annak érdekében, h. rendkívüli színvonallal szólaljon meg egy-egy előadás. (Az énekkart tekintve.) Sajnos, bárki lebetegedhet. Aki beteg, nem "lógni" akar, hanem meggyógyulni. Ezt miért kell magyarázni????? Igen, szükség van szakmai napok kivételének lehetőségére. 1 nap alatt ritkán lehet egy betegségből kilábalni.

Most továbbítok olyan énekkari észrevételeket, melyekkel magam is teljesen egyetértek.

Kinézet: legyél szíves több figyelmet fordítani (körülrömm): Megboldogult Mihály András volt operaházi igazgatóval is gyakran megtörtént, h. elfeledkezett nadrágja középső részének zárva-tartásáról. Volt alibije: az életkora. Mindenkinek köszönt. Az

énekkari művészeknek is, a hölgyeknek "kezét csókolom"-mal. Ezt nem várjuk el, de a köszönést igen. Mihály András az előadások előtt rendszeresen lejött a színpad mögé. Kedves mosollyal beszélgetett velünk, tréfálkozott, érdeklődött dolgaink felől. Dukkolt, h. jól sikerüljön az előadás. Rengeteg szeretetet, odafigyelést kaptunk tőle. Ha nem dirigált, akkor is sűrűn megnézte az darabokat. Így is lehet.....

Öltözködés: mi, énekkari művészek, fellépő ruhában éneklünk koncerteken. Legyél szíves te is hozzánk és a koncerthez méltó öltözékben kimenni, mint karigazgató. Mi (egyenlőre) nem rock koncerteken lépünk fel. Oda teljesen megfelelő a fülbevalós-farmergatyás kinézet.

A Carmina B. előadásokon mi elegáns jelmezeket viselünk. Bogányi karmester úr szintén elegáns öltözéket. Javasolom, kérdezd meg tőle, hol csináltatta.

Most kizárólag az én kifogásom következik: Megkérlek, trágár szavakkal ne közvetítsd mondanivalódat! Legutóbb a pécsi Turandot e.a.után voltam ennek részese. Közölted, h. ku.....jó volt. Nos! A magyar nyelv csodálatos és bőséges tárában bizonyára fogsz találni megfelelő, szép kifejezéseket a tetszésre.

Végezetül: kitűnő betanító vagy. Nyáron igen jól vezényeltél a b. füredi koncerten. A hangulat is remek volt. De mindez nem elég , h. vki jó karigazgató legyen. Nem "munkáltatási elv", se "következetesség idea" kell hozzá, hanem elsősorban "emberi elv és idea". Kívánom, h. a Jólsten adja meg neked azon képességeket, h. tényleg szerethető, bölcs, szeretettel irányító karigazgató váljék belőled!

Az eredeti kérés változatlan: kérjük, írd ki, ki-mire számíthat.

Együttműködőbb karigazgatói hozzáállást remélve:

Pastyik Monika

Opera-kórus adminisztráció

Az oldal tartalmának napi szintű figyelemmel követése kötelező!

EGYÉB

Karigazgatói felajánlás!

Date: 2018-10-25
Tisztelt Kollégák!

A mai napon email-t kaptam **Pastyik Mónikától**, a MZTSZ szakszervezet képviselőjétől.

A levél a pár nappal ezelőtt megjelent, Egyenes beszéd: 7 nap, heveny, karigazgatói... c. írásom apropójából fogant, fogalmazásának módját tekintve pedig ("mi, énekkari művészek") a teljes énekkar nevében szólít meg engem.

Szeretném Veletek közölni, hogy az MZTSZ-tagság által *megválasztott* tisztségviselő levelét – szakszervezeti tisztségének alapvető, csoportos munkavállalói érdekeket képviselő jellegéből fakadóan, valamint az említett nyelvtani egyértelműség miatt – az Énekkar egészének részéről, annak szakmai vezetője felé irányuló közlésnek kell tekintenem.

Ennek megfelelően a következő elhatározást teszem: amennyiben az énekkar teljes, közel 150 fős tagsága írásban kifejezi egyetértését 1) a levél **teljes tartalmával**, 2) a fent hivatkozott írásommal való szoros összefüggésével, valamint 3) megfogalmazásának stílusával kapcsolatban, a New York turnét követően **lemondok vezetői megbízásomról**, mivel nem kívánom egy olyan testület vezető tisztségét betölteni, amelynek nem élvezem emberi és munkavállalói bizalmát.

Az emailre természetesen válaszoltam képviselő Asszonynak, és ezennel hozzájárulok ahhoz is, hogy levelem tartalmát a Tisztelt Énekkar megismerje.

CsG

© 2018 OPERA-KÓRUS ADMINISZTRÁCIÓ

MŰKÖDTETI A WORDPRESS.COM.

Tárgy : Re: Egyenes válasz

Kedves Mónika!

Nehéz döntés elé állítasz. Mert, miután felismertem azt a nyilvánvaló törekvésedet, hogy az énekkarhoz intézett írásom tárgykörét (szabadságolás) szándékosan **kikerülve**, a válaszadás kapóra jött helyzetét kihasználva fegyvert fogsz rám, bizonyára képes lehetnék - ezt a fegyvert képletesen vissza, feléd fordítva - egyenként cáfolni, elutasítani avagy kikérni magamnak azokat az állításokat, amelyekkel fegyveredet megtöltötted. (Megj: Nem igazán értem leveled címzését /"Egyenes **válasz**"/, ugyanis az ominózus írásomban semmilyen kérdést nem tettem fel, másrészt senkit személy szerint nem szólítottam meg, aki reagálásra érezhetne késztetést)

De végül úgy döntöttem, hogy ezt nem teszem. Sokkal inkább arról szeretnék beszélni, hogy mi az, ami *elszomorít*.

Ha ilyen levelet írsz érdekvédelmi képviselőként, akkor annak ellenére, hogy egy általam csakis *vélelmezhető* lélekszámú embercsoport nevében teszed, **az egész MZTSZ-tagságot képviseled**. Amelynek egyébként történetesen a feleségem is tagja, és akinek nézetei - elhiheted nekem - közeítően sem egyeznek azokkal, amelyeket megfogalmaztál. Valamint azon kollégáké sem, akik az elmúlt napokban éppenhogy pozitív, elismerő jelleggel szóltak hozzám az írásommal kapcsolatosan (és ők tudtommal szintén tagjai annak a szervezetnek, amelynek képviseletében "beszélsz" hozzám).

A problémám az Mónika, hogy Te most egy "többség" megbízásából fakadt fellépéssel **azt akarod elhíttetni velem**, hogy...

...ennek az énekkarnak a tagjai képtelenek különbséget tenni a cinizmus, a gúny, illetve a hivatalos nyelven megfogalmazott tények, a szakmai vezető által - munkáltatói szempontból - ismertetett és részletezett összefüggések stilisztikai jellegzetességei között.

...ennek az énekkarnak a tagjai mind-mind olyanira naívak, hogy azt hiszik: a MUNKAHELY, és a MUNKA úgy általában véve "családbarát" társadalmi fogalmak

...ennek az énekkarnak a tagjai képtelenek különbséget tenni a *lényeges* és a *kevésbé lényeges* dolgok között

...ennek az énekkarnak a tagjai egytől egyig azzal a téves elképzeléssel bírnak, hogy egy tapsrendnél (ahol az énekkar már a színpadon fogadta a rá vonatkozó elismerést, esetleg meg is hajolt már) a karigazgató, amikor meghajol, akkor az énekkar képviseletében hajol meg, és nem a saját munkáját, pozícióját képviseli a nézőközönség előtt

...(az előzőnek értelmében) ennek az énekkarnak a tagjai mind azt hiszik, hogy a karmester a zenekar képviseletében hajol meg, míg pl. a rendező a szölisták/színészek nevében, akiket 6 hétig rendezett)

...ennek az énekkarnak a tagjai úgy hiszik, hogy ha valaki valamit *négyszer kér*, de mindahányszor elutasításra kerül, akkor ötödszörré is érdemes kérni.

...ennek az énekkarnak a tagjai mind azt hiszik, hogy egy munkahelyi vezető döntése mögött nem állnak munkáltatói érdekből fakadó meggondolások, mérlegelések, hanem csak azért tesz úgy, ahogy, mert ahhoz van kedve. Vagy mert egy szemétláda.

...ennek az énekkarnak a tagjai egytől egyig úgy értelmezik a "szeretet" szót, ahogyan a szakszervezeti megbízottjaik, és ha karigazgatójuk legbensőbb hitvallásaként, meglepetésszerűen ezt a tudomásukra is hozza, akkor az énekkar tagjai ugyanúgy megragadják ezt a szót önkényes kardlengetésre, mint szakszervezeti képviselőjük

...ennek az énekkarnak a tagjai úgy tudják, hogy ha egy tárvezető bevallottan szereti a munkatársait (pedig azért nagyon sokféle emberről beszélünk), az mindennapos dolog egy operaházban, mert a zenekari igazgató, a főzeneigazgató is szokott ilyet írni a becsztottjainak

...ennek az énekkarnak a tagjai azt nem látják meg, hogy karigazgatójuk **mit TESZ** értük (esetlegesen süken vett kötelezettségein túlmenően is), hanem csak azt, hogy m az az egyetlen dolog, amit (saját, szakmai meggyőződése miatt) **nem** tesz meg.

...ennek az énekkarnak a tagjai **egyáltalán nem részesülnek** köszönésben, sem köszönetben karigazgatójuktól, ezért szakszervezeti közbelépésre van szükség ahhoz, hogy ebben a dologban (is) rend legyen.

...ennek az énekkarnak a tagjai mind-mind makuátlan etikai, erkölcsi színvonalon állnak, beszédük választékossága kifogástalan, privát ruhatáruk mindenkor az Intézménynek a patináját tükrözi, és mivel ez persze így van, mindez **érdekvédelmi** jelleggel számon is kérhető a karigazgatótól is

...és legutoljára (bár még sorolhatnám, de nem szeretnék a türelmeddel visszaélni): ennek az énekkarnak tagjai mind-mind legalább annyira gyűlölnék engem, mint Te.

Ezt szeretnéd Te az MZTSZ-tagság képviselőjében, a tőlük kapott jogosultságnál fogva, **elhitetni velem**, kedves Mónika. Legalábbis, leveledet többször is átolvasva, és annak kioktató, számonkérő hangulatától elvonatkoztatni nem tudván: ezt kell gondolnom.

Szeretném közölni Veled, hogy ez nem fog sikerülni. Szeretem és tisztielem az embereket. Mindenkit, aki él. Bármit tett, tesz is ellenem a múltban, a jelenben, és a jövőben. És sose adom fel a hitemet bennük, emberekben: azért, mert kb 2000 éve volt egy ember - kevesebb vagyok annál is, hogy a saruja szíját megigazítsam a lábán - Isten Fia, a mi Urunk és Megváltónk, aki **szintén nem adta fel az emberekbe vetett hitét**. (Pedg Őt aztán szinte mindenki elárulta.).

Kedves Mónika!

Végezetül szeretném kiigazítani néhány tárgyi tévedésedet:

- Olyan, hogy Karigazgatói Titkárság (akiknek legutóbbi kérelmedet címezted), nos, olyan nem létezik. Vasvári Erika, Károly Hedvig és Kiss Krisztina az Énekkari Titkárság dolgozói, avagy mondhatjuk úgy: az énekkari titkárnői, egyben legfontosabb és ennél fogva legbizalmasabb munkatársaim. Nekem nincsen sem titkárságom, sem titkárom, és még irodám sincsen. A zenekari igazgatónak van mindhárom, de én jól megvagyok enélkül.
- Mihály András kitűnő zeneszerző volt, de **sosem volt karigazgatója** a háznak, hanem főzeneigazgatója. Az ő (kórusra kiterjedő) udvariasságának emlékére, jellemvonásait stb kérlek Kocsár Balázs főzeneigazgató úrnól kérni számon, és ne rajtam.
- Nem tudom,, mi alapján gondoltad, hogy a levelemből kiragadott "általunkvélelmezett" szakasz Neked szólt. **Nem** Neked szólt, hanem annak a férfinak, aki azt gondolta, hogy vagyunk olyan jó viszonyban, hogy rá bíznom "megőrzésre" azon információkat, amelyeket egyébként senki másnak nem adok át. Bízom benne, hogy a kolléga úrban tudatosult ezáltal, hogy munkáltatási kérdésekben - a három énekkari titkárnő kivételével - **senkivel nem vagyok bizalmi viszonyban**, még a feleségemmel sem.

Köszönöm, hogy meghallgattál.

Üdvözlettel:

CSIKI GÁBOR

T. Karigazgató úr!

Most csak pár mondatban írok észrevételeket, nem sorrendben.

VISSZAUTASÍTOM RÁGALMADAT, mely szerint én gyűlölnék. Hogy mersz engem ilyen súlyos váddal illetni? Honnan ez a beteges megnyilvánulás? Szívesen elbeszélgetek veled...

Tudatom: rövid o-val írom a nevem. Így írtam alá leveletem. Így vagyok anyakönyvezve (családom így is ejti).

Sosem fokoztam le Mihály András igazgató urat "karigazgatóvá" sem szóban, sem írásban. Nézd csak meg! Számomra ebből is az a szomorú valóság derül ki: amit csak lehet, félremagyarázol, rosszul idézel és véletlenül sem szeretnéd úgy érteni, ahogy én világosan megírtam. Elődeinket tekintve, ha felidézünk tőlük olyan cselekedeteket, melyek a ma embere számára is követhető, az választhatóság és NEM SZÁMONKÉRÉS.

Már a levelem elején napnál világosabban leírtam az eddigi évek gyakorlatát. Ebből következően kiderül, h.összegyűjtött észrevételeket és kéréseket írtam le, függetlenül attól, vki szakszervezeti tag, vagy sem, vagy melyik szakszervezet tagja. Ha ezt eddig nem tudtad, sajnálom. Jó pár év állt rendelkezésedre ezt megérdeklődni. Ha pedig tudtad, miről beszélünk?

Levelemben NEM A TELJES ÉNEKKAR nevében "szólítottalak" meg. GUSZTUSTALAN cselekedet, ha vki kiemel egy-két szót egy szövegkörnyezetből és saját maga számára kreál valamit. Idézem eredeti, saját soraimat:

"Öltözködés: mi, énekkari művészek, fellépő ruhában énekelünk koncerteken." Ez a mondat levelem kb.utolsó egy-harmadában szerepel.

Kedves Gábor! Ha fenti soromból Te azt olvastad ki, h. én a teljes énekkar nevében szólítottalak meg ezen mondatommal, akkor az nagyon-nagyon súlyos.... nevezdük finoman tárgyi tévedésnek.

A levelem elején szólítottalak meg, egyértelműen így: "T. Karigazgató úr!"

Azt is leszögezem: az ERKEL ÉNEKKART semmilyen formában nem érintette a levelem, kizárólag az operás énekkar egy részének észrevételeit, kérésait közvetítettem.

Tény: én félreértettem az "általuk vélelmezett" szakaszt. Elnézést kérek!

Szögezzük le: most Te vagy a karigazgató. Beadtái pályázatot. Nyertél. Ha érdekelt volna a tagság véleménye, a pályázat beadása előtt titkos szavazással bizonyára meg lehetett volna tudakolni. Erre mondják: ez a hajó elment. Sem én, sem több kollégám nem veszünk részt olyan közvélemény-kutatásban, melyet kitettél a honlapra. Magadnak kell tudni, mire vagy képes.

Újra kérem: tájékoztass minket várható kijelölésekről

Isten áldjon: Pastyik Monika